

ster anførte til Forsvar for denne sin Mening, at en Bane, der førtes fra Skanderborg til Brabrand, dog altid vilde blive noget billigere end en Bane fra Skanderborg over Brabrand til Århuus, og, sagde han, derved ville ikke i nogen mærkelig Grad de Hensyn blive tilfidesatte, der skyldes Århuus. Hvad dette Punkt angaaer om de Hensyn, der her skulle tages til Århuus, da er det af overordentlig stor Betydning, netop naar den ærede Minister udtaler sig besangcaende; thi den ærede Minister har ved Sagens 2den Behandling sagt, og gjentaget det idag, at efter hans Mening ere de Hensyn, der skyldes Århuus, eensbetydende med de Hensyn, der skyldes Jylland eller Staten i det Hele. Men hvis det nu forholder sig saa, at man ved at gaae til Brabrand og derved vinde en ringe Besparselse kommer til at tilfidesætte de Hensyn, der skyldes Århuus og altsaa Staten, selv om det ikke er i nogen mærkelig Grad, saa forekommer det mig høist tvivlsomt, om man bør tillægge denne formeentlige Besparselse en saadan Vægt, som den ærede Minister synes at være tilbøielig til idag at ville. Jeg for mit Vedkommende vil, da Spørgsmaalet om Torstildbanen ikke ligger for idag, holde mig til den ved 2den Behandling stedsfundne Afstemning. Der er blevet fremført stærke Udtalelser imod denne Afstemning, og navnlig har den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) udtalt sig meget skarpt imod den, idet han nemlig har sagt, at man ikke skulde „for Ideer, der vare grebne ud af Luften“, offre 100,000 Rb.; og at det var „fattige Grunde“, der vare gjorte gjældende for hiin Afstemning.

Det er mig imidlertid ikke ret klart, hvad der berettiger det ærede Medlem til saaledes at sige, at det kun skulde være for løse Ideer, grebne ud af Luften, at man vilde offre 100,000 Rb. Jeg veed ikke, om det har været hans Mening at ville hentyde til, at der ikke var Andet, der kunde gjøres gjældende for at føre Banen directe til Århuus end dette, at man meente, at man paa denne Maade maatte see til at ophjælpe Århuus By. Det ærede Medlem har ialtsald brugt Yttringer, der kunne synes at tyde paa, at dette var hans Opfattelse, naar han nemlig før sagde, at han kun

bekæmpede, at man søgte at hæve Noget op ved Løgn og Bedrag, og dette satte han i Forbindelse med Yttringer, faldne ved anden Behandling, om de Hensyn, der skyldtes Århuus efter den Stilling, det nu indtager eller formeentlig er bestemt til at indtage i Jylland. Tingene er imidlertid, hvad jeg her vil gjøre opmærksom paa, at hvad der lader sig anføre for at lægge Banen directe fra Skanderborg til Århuus istedetfor over Brabrand, er noget ganske Andet end Ideer, man kalde dem nu løse Ideer, Ideer, grebne ud af Luften, eller Ideer, der i en vis Henseende ere berettigede. Hvad der lader sig gjøre gjældende for at føre Banen fra Skanderborg directe til Århuus, er en overordentlig jævn og nøftern Betragtning af den Sag, hvorom der her er Spørgsmaal. Det ærede Medlem har gjentagne Gange sagt, at det vel kunde være tvivlsomt, om ikke Meerudgiften derved vilde blive større end 100,000 Rb.; han har hentydet til de formeentlig tilstedeværende Terrainforhold for at vise, at det skulde være vanskeligt at føre Banen directe fra Skanderborg til Århuus, og at som en Følge deraf en større Udgift end 100,000 Rb. kunde blive nødvendig. I saa Henseende kan man imidlertid være ganske beroliget, da det jo ikke er Meningen, at der ved denne Lov skulde gives Bemyndigelse til at forandre den ved Loven af 19de Januar 1863 vedtagne Bane, undtagen netop under den Forudsætning, at Forandringen ikke skal medføre en større Udgift end den, der engang er paaregnet til den tidligere Jernbanelinie. Hvis det altsaa ikke lader sig gjøre at føre Banen fra Skanderborg directe til Århuus med denne Meerudgift af 100,000 Rb., saa vil Lovforslaget ifølge sit eget Indhold gjøre det umuligt at gaae denne Vej. Overhovedet forekommer det mig efter Alt, hvad der foreligger til Oplysning om denne Sag — hvilket, som bemærket, ikke er Meget —, at der ikke er Andet for at gjøre, end i Henseende til Spørgsmaalet om Udgiften eller Meerudgiften, at holde sig til, hvad der er opgivet fra Ministeriets Side, og det er 100,000 Rb. Nu er imidlertid Spørgsmaalet: Er dette ogsaa en virkelig Meerudgift? Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal maa besvares hængende; naar jeg skal